

časa tudi predsednik čitalnice. Ali stvar je trajala le malo časa; tudi so jo bile nektere nove delalne moči prehitro popustile; s kratka, l. 1876 nabajamo našo čitalnico uže v Via Francesco v primerno majhnem stanovanju in v slabem stanju; vrstili so se v tem času krize, razni predsedniki, in prav težko je bilo vsako leto odbor sestaviti in predsednika dobiti. V tej osodoplni dobri se je večkrat žrtvoval starosta tržaških Srbinov, gospodin Drago Pamučna, da je prevzel vodstvo društva, za kar mu gre vsa čast.

Leta 1878 se je čitalnica zopet preselila v Hiršlovo hišo na kanalu, kjer je uže bila enkrat poprej, tam so se razmere nekoliko popravile ali tudi ne dosti, dokler se ni čitalnica leta 1881 preselila se v sprednji trakt hiše »Monte verde«. Tam se je začelo nekako živahnježje življenje, imeli smo tam uže nekatere lepše veselice in leta 1882, obrazstvi, so bili večkrat prijetni večeri v onih elegantnih sobah, katerih so se udeležile jako znamenite osebe vseh slovanskih rodov; Slovenci, Hrvati, Čehi, Pojaki, Rusini itd., so se tam shajali in v veselj drugič razgovarjali se o važnih slovanskih zadevah. Imeli smo tistikrat par krasnih banketov v čitalnici, pri katerih so bili gg. Mrazovič, Strejševski, dr. Dondoniški, Torš in mnoge druge cel-brilete slovanskega sveta. Ali uprav leta 1884 se je naša čitalnica zopet začela vzljigati, kajti dobili smo prelepne prostore, v katerih se danes nahajamo in reč moramo, da se danes po 25. letih obstanka našo društvo nahaja v primerno vsaj tako dobrem stanju, kakor v začetku njega obstoja, na vsak način pa je to naše društvo premagalo krizo, v katerej se je nahajalo večkrat, posebno od leta 1874 do 1880. Reči se more denes in povdarij z nekim zadovoljstvom, da se ni več batiti za obstanek našega društva v Trstu.

Da se je pa društvo v zadnjem času zopet tako lepo povzdigno, zahvaliti se imamo pred vsem večletnemu predsedniku, g. Matu Poliču, ki je z svojo energijo in požrtvovanostjo največ pripomogel, da ima društvo danes tako krasne prostore in primerno lepo število odiščnih udov; zahvaliti se imamo tudi onim gospodom, ki so bili njega zanesljivi pomočniki in so od njega vajeti prevzeli, to so posebno g. dr. Mandić in g. Ant. Truden poprejšnji denarničar in sedanji podpredsednik in konečno moramo tudi svojo zahvalo izreči sedanju predsedniku in sedaj poslujočemu odboru, kateri se po vsej moči trudi za povzdigo naše čitalnice.

Toliko na kratko o zgodovini naše Slovanske čitalnice. Pa potrebno je tuši da se nekoliko ozremo na smoter in na nejansko korist tega društva in da se vprašamo: kaj je koristilo to društvo tržaškim Slovanom, kaj sploh slovanski domovini, v katerej se nahaja?

Od leta 1860 pa do leta 1868 je bila naša čitalnica edino središče tržaških Slovencev in Slovanov; ona je bila socijalno, ob enem pa tudi politično središče tržaških Slovanov, kajti znano je in se more dokazati tudi iz zapisnikov društva, da je odbor čitalnice večkrat vplival tudi na volitve v mestni zbor ter izdajal uže pre 25leti slovenske oklice, kateri so bili pripeljeni po mestnih voglih. Kasnejši so mu del te naloge prevzele mnoge na novo osnovane čitalnice po okolicu, ki so se začele snovati leta 1868; ko se je pa leta 1875 osnovalo društvo Edinost z svojim posebnim organom, ponehalo je manj ali več politično delovanje čitalnice; pri vsem tem je bila mestna čitalnica le vedno središče, v katerem so se tržaški Slovani zbirali pri vsakej posebnej ali važnej prilik, kar še denes delajo.

Da je snovanje raznih novih društev, katerih imamo denes v Trstu in okolici

Hitro -- je to po vsej vasi razneslo, ter radove ni težko čakajo prihodnje nedelje v onej gostilni, zbralo se je mnozo ljudstva.

Pridejo tudi oni možkarji, kateri so stavili in čez nekaj časa tudi mož s pričami; še enkrat vpraša ta mož, če je njim po volji stava. Vsi rečejo: Da. Na to začnejo te tri priče pripovedovati tole zgodbo:

Ko smo mi bili pri vojakih, zbrali smo se neki dan v nekej gostilni v kotu, tam nas je 10 začelo hudo razsajati in razgrajati, jeli smo se hudo tepliti, tako, da smo gostilničarju mnogo škoje storili. Pridejo tožba do stotnika našega polka, kateri je tožbo rešil s tem, da je ukazal vsakemu 25 prav gorkih še stare veljave na zadnjo plat našteti in te nam je korporal hitro in brez usmiljenja našteti.

Glejeti! rečejo, iz tega je prišla vaša stava, pa če možje ne verujete, tudi z prisego potrdimo.

Sedaj izprevidijo možje, da so stavo izgubili in da morajo platiti 10 gld. za pijačo.

Vso tisto noč ostanejo možje pri gostilničarju do belega dne pri sladkej kajplici domačega rujnega vinca.

Gostilničar je bil posebno židan volje, ker uže dolgo ni toliko izčel, kakor ta dan. —

lepo število, mnogo moči absorbiralo in čitalnici odvzelo, to je naravno in je mej drugim tudi nekoliko uzrok, da je čitalnica tu in tam prišla v težavnje položaje. Prvem tem pa je obžalovanja vredno, da so nekateri miljonarski krogi, posebno pa srbski, tako pozabili na čitalnico; vsaj te ni mogoč absoruiralo, nego morda neopravljena bojanjen.

Denes je čitalnica skoro izključljivo socialno društvo, namenjeno slovanski inteligenciji v Trstu; — ali zarad tega ni nekaj potreba slovanske čitalnice v Trstu, kakor bi kdo utegnol mislit. Da imamo zdaj politično, podporno, telovadno in že druga društva v Trstu, to je dokaz, da baš nekoliko napredujemo. Ali zarad teh mladih, ki so pognale iz starega debla, vsejedno se ni preživel čitalnica, ona bude vedno potreba boljšim stanovom, ona mora ostati shajališče in neko intelektuelno-središče slovanske inteligence v Trstu, in po nekakem uprav zarad inteligence njenih udov še vedno ostane neka merodajna voditeljica vsem drugim društvom Trsta in okolice.

Ako pa naša čitalnica ostane še vedno neko vodilno društvo v Trstu, čaka jo v tem obziru gotovo tako važna zadača; jaz menim iniciativo za ustanovitev narodnega doma v Trstu, katerega z vsakim dnevom bolj potrebujemo in po katerim v resnic hrepeni vsaka rodoljuba duša, posebno pa niži stanovi, kajti kadar bodo vsa naša društva pod eno in isto svojo domačo streho, še le potem bomo mogli reči, da smo se popolnoma vtaborili in da je naša bodočnost v Trstu na vsako stran zavarovana.

Slavna gospoda! težka je ta zadača, a vredna je največega napora, kajti kadar bomo imeli svojo lastno trdnjavco v Trstu, mogli bomo še marsikaj koristnega osnovati za svoj narod.

Pa tudi še tako težka zadača je izvršljiva, ako se mej nami pojavi ona eneržja, kakoršno opazujemo pri bratih Čehih in mej vsemi tržaškimi Slovani zavladala prava sloga za plemenito svrbo.

Gospod Jaz končam svoj govor žeče našej čitalnici najlepši napredok v bodoče, žeče jej lastno streho, da bi mogli mi, ali pa naši potomci po 25 letih še ponosnejše slaviti 50letnico obstoja slovanske čitalnice v Trstu. Ona naj ostane na vse čase prava slovanska, pravi izraz vzajemnosti slovanske, katero vzajemnost denes krši male duše, pa jestvar boljše bodočnosti, ona naj raste in se razvija vsemu Slovanstvu na čast. Gospod Jaz vskliknimo navdušeno: Živela naša Slovenska čitalnica!

Politični pregled.

Notranje dežele.

Novi trgovinski minister je v četrtek prisegel v cesarjeve roké ter takoj potem sprejel opravila trgovinskega ministerstva; sedanji začasni voditelj tega ministerstva Püsswald je bil umirovilen in cesar mu je podelil za njegove zasluge komturni križec Fran-Josipovega reda.

Novemu trgovinskemu ministru so se 1. t. m. predstavili višji uradniki trgovinskega ministerstva. Pogdravil ga je oddelek načelnik baron Püsswald, na kateri pozdrav je minister odgovoril, da so mu dobro znane velike in težavne naloge službenega mesta, na katero ga je poklical cesarjevo zaupanje, zelo ga tedaj tolaži to, da se more nepogojno zanašati na podporo uradnikov. V zvestej, krepkej podpori uradnikov vidi neobhodno potreben pogoj in poroštvo uspeha gospodarskih državnih interesov. Minister je naposred omenil velikih zaslug vprokojega oddekljnega načelnika barona Püsswalta.

Za deželnega glavarja v Šleziji je bil imenovan grof Henrik Lariš.

Vnajne dežele.

Bolgarsko sobranje je 28. junija izročilo knezu odgovor na prestolni govor; v njem izreka sobranje preprčanje, da se bosta knezi in vlada na vso moč prizadevala, da severna in južna Bolgarija ostane vedenno nerazrušljivo združeni v eno državo. Odgovor dalje naglaša zaupanje v blagodušnost velevlasti, posebno Rusije, ki so bolgarskemu narodu skazale toliko dobrat. — »Journal St. Petersbourg« pa budo obsoja bolgarskega kneza in prav, da je on prelomil bolgarsko ustavo, ker ni držal velevlastim dane besede ter razčilil turške pravice. Sumi se, da ima knez s turško vlado tajno pogodbo, ker ga ta ne ovira pri njegovem počenjanju; bodi pa temu, kakor hoče, brez nastopkov knezevo počenjanje ne ostane, ampak lahko potroši velike nevarnosti.

Nad balkanskim potuotokom se uže zoper zbirajo črni oblaki. V vseh malih državah vlada neka soparica, ki kaže na vihar, posebno pa v Srbiji, ki noče umeti, da je bila tepena. Ali Turčija vidi kako novo nevarnost, ali ima kak tajen namen, ker velike vojske, katero je v več mesecih in s toliko žrtvami zbrala, neče razrožiti, nekaj gotovo v zraku tiči. Poleg vsega tega pa so strune mej Rusijo in Bolgarijo tako napete, da vsak dan labko podijo. Rusija je Bolgarijo osvobodila in s tem si mislila ospreti pot v Carigrad; ali prišlo je drugače, bolgarski knez se skuša obresti vsacega tujga, tedaj tudi ruskega vpliva in o tem ga podpira posebno Angleška; to pa Rusiji ne more biti po volji in vsled tega ruska stranka na Balkanu dela zoper bolgarskega kneza, da ga vrže s prestola; razdraženje tedaj raste in gotovo je, da se Rusija svojim težnjam ne odpove in da ne bo prijateljstva mej ruskim carjem in bolgarskim knezem ni pričakovati, dokler so razmere take, kakor sedaj. Vse to pa je miru ne le na Balkanu, temudmiru vse Evropo jako nevarno. Vzhodnje pršanje bo zahtevalo še veliko krv.

Bavarski deželni zbor je bil 1. t. m. zaključen. V nagovoru je vladar izrekel upanje, da Bog da bavarskej državi v zvezi z Nemčijo srečo in blagoslov.

Švicarski narodni svet je 28. junija sprejel zakon o črni vojski.

Nemška vlada prav ostro postopa zoper osobe, njej neljube, celo na državne poslance se ne ozira. Tako je bil te dni iz Berolina izgnan državni poslanec Singer, pravijo da zarad socijalne demokratične propagande.

Nemški Skofje se 10. avgusta v Fuldzberó v novo conferenco. Čujo se, da jim papež pošlje lastnorodno pismo.

Nemški državni zelo denarja pomanjkuje. Finančni minister Scholz je zelo tožil, ker je državni zbor zavrgel davek na žganje ter rekel, da država potrebuje denarja, ker mora pokrivati razne stalne potrebe in poleg tega bo treba še plačati uradnikom in častnikom. Malo je tedaj zdalo pet milijard, katere je Nemška dobila od Francozov za zadnjo vojno.

Pariskoga grofa manifest je bil ponoči 28. junija nabit v vseh francoskih mestih. Policija ga je povsod trgala s zidov.

Angležem se na Birmanskom vedno slabše godi. Po poročilih iz Tumova je 19. junija 1500 Angležev pod poveljstvom četnika Hailes napadlo birmanski utrjeni tabor, ali bili so odbiti in že tudi so imeli dve bateriji, vendar so se morali po vročem pet ur pričakovanju boji umaknoti. Četnik Hailes je bil ranjen.

DOPISI.

Iz Škednjem 30. junija. (Izv. dop.) Zaplenjena si bila zaradi članka tolerantnosti, in tako nisi mogla odkriti vsega, kar si imela na srcu o pravem pomenu tolerantnosti.

Tuti meni, ki sedaj te bore vrstice pišem žalosti se kipeče srce, ne zaradi sebe samega, bolj še me boli obrekovanje in zaničevanje rodu, domovini in cesarju zvestih sosedov od strani oni gnjile stranke, sestavljene iz kruhoborcev, lačnih pritepencev, in od onih spridenskih renegatskih sinov izdaje, katera se rede le ob naših žilih, jemajočih nam na naši zemlji, na našem starodavnem domu vsakdanji zaslužek, vsakdanji kruh. Kde je pravo, kde pribegnilsce naše, kie enakopravnost za nas, ki smo uže tolikrat postavljali gole prsi proti gotovoj smrti z vso zvestobo, pogumnoščijo in udanostjo za staro Avstrijo, katero ljubimo, ko deti mater od njenega početka in jo bomo ljubili do njenega obstoja, ki upamo in želimo, da bi na veki bila. Koga ne peče, aka gleda, da se brez uspeha trudimo, potemzimo in vse svoje moči napenjam, da bi se otrebili take nesnagje, ki jo izmečki mej nas sejejo s tem, da po vsej sili bojejo odvrnati nas od pravega avstrijskega mišljenja, in da celo še na sredovasni vodnjak, kateri so naši pradejki skopili, skušajo in bojejo nasaditi nepristojna znamenja in sneti z njega avstrijska? Minolo je leto dan, od kar so hoteli ti hujšački omenjeni načrt zvršiti in tako osramotiti nas pred svetom in omadeževati našo čisto zvestobo, s tem pa pokazati onim v Škofiji, da so oni tukaj gospodarji in da smo mi njihova pritlikina.

Hvala Bogu, ni se jim posrečilo, kajti to je nas bodilo in sram bi nas bio, da bi taka smetljaka se nam rogala za hrbiti, te sramote skušili smo se znebiti, poslali smo deputacjo na slavno namestništvo, da se je tam v našem imenu potožila v tej zadevi. K sreči smo bili za takrat učiščani in zagotovljalo se nam je, da se kaj tacega ni sedaj ni kasneje ne dovolj, in res so hujšački zastopnički povoljne rešitve prošnje, vložene c. kr. ravnateljskemu redarstvu, da se dovoli razobesiti neka zastava na drog našega vodnjaka. Predno pa preidem na današnji dogodek, povedati mi je, da se je pred dvema letoma ustanovilo neko društvo strelec, ki ima svoj prostor za zabavo v ladjetesalnicu Sv. Lorenca pod Škednjem, da goje in Škofijo redarstvo, to se lahko ugahe, vsaj po ravnanju skoraj vseh italijanskih društv v Trstu, posebno pa se more reči o tem, da je prava tredentarska kuhinja. Životarilo je tukaj tuši neko drugo društvo, ki pa je umrlo le zaradi tega, ker so nekateri udaji Lahi po jeziku, a povsem avstrijskega mišljenja, zna se to iz tega le: Ko so parnik Poseidon v morje spustili in je to društvo šlo prisustovati, ni hotel Kastelanovič, kot podpredsednik društva, sneti pokrivala z glave, ne na noge vstati, ali po hujem pretrenji nekoga veslarja tega društva je bil prisiljen klicati eviva, ker sicer bi bil našel posilno kopelj. Da je to protivavstrijska demonstracija, more si vsak misliti, kajti komu ni znano, da pri tej priliki je bila navzoča visoka cesarska čina. Društvo strelec pa je imelo uže nekatero veselico, pri katerih je na več načinov kazalo svojo politično barvo, bodisi v ognjevitih govorih, okrašenih veseljnih prostorov, nodisi v mnogoterih zastavah in zastavicah, ker mej nji mini bilo nujedne avstrijske. Da so take veselice od doličnih oblasti dovoljene, to je tolerantnost.

Letos je imelo tudi to društvo veselico na sv. Petra dan. Za učenje se ne suha svojat, katera se je k nam vgnjezdila, hoteli je svoje vrstnike s tem počastiti in skazati se jim, da ni za las od teh različnih, da bi razobesili še prepovedano zastavo. Zato sta revči Kastelanovič in nekateri veseljnic v zastavah, ker mej nji mini bilo nujedne avstrijske. Da so take veselice od doličnih oblasti dovoljene, to je tolerantnost.

Letos je imelo tudi to društvo veselico na sv. Petra dan. Za učenje se ne suha svojat, katera se je k nam vgnjezdila, hoteli je svoje vrstnike s tem počastiti in skazati se jim, da ni za las od teh različnih, da bi razobesili še prepovedano zastavo. Zato sta revči Kastelanovič in nekateri veseljnic v zastavah, ker mej nji mini bilo nujedne avstrijske. Da so take veselice od doličnih oblasti dovoljene, to je tolerantnost.

Letos je imelo tudi to društvo veselico na sv. Petra dan. Za učenje se ne suha svojat, katera se je k nam vgnjezdila, hoteli je svoje vrstnike s tem počastiti in skazati se jim, da ni za las od teh različnih, da bi razobesili še prepovedano zastavo. Zato sta revči Kastelanovič in nekateri veseljnic v zastavah, ker mej nji mini bilo nujedne avstrijske. Da so take veselice od doličnih oblasti dovoljene, to je tolerantnost.

Letos je imelo tudi to društvo veselico na sv. Petra dan. Za učenje se ne suha svojat, katera se je k nam vgnjezdila, hoteli je svoje vrstnike s tem počastiti in skazati se jim, da ni za las od teh različnih, da bi razobesili še prepovedano zastavo. Zato sta revči Kastelanovič in nekateri veseljnic v zastavah, ker mej nji mini bilo nujedne avstrijske. Da so take veselice od doličnih oblasti dovoljene, to je tolerantnost.

Letos je imelo tudi to društvo veselico na sv. Petra dan. Za učenje se ne suha svojat, katera se je k nam vgnjezdila, hoteli je svoje vrstnike s tem počastiti

liji — t. j. pribodnjo nedeljo bo imela podružnic svoj prvi občni zbor v go-tovini Fr. Podboja, in umestno bi bilo pač, da bi se ga dotični udje v obilnjem številu udeležili, nego je bilo do sedaj opaziti.

Važnosti podružnice ne mislim tu razkladati, vendar je treba našemu priprostemu narodu pri priložnosti razjasniti nje namen, pomen in narodno splošno korist, na kar bode gotovo zanimanje za njo med ljudstvom tudi belj Širilo se. — Glavni delež koristi teh podružnic in sadu, ki ga bodo rodile, odmerjen biti ima pred vsem zatiranemu slovenskemu narodu v Istri, Primorju, kjer ga preti zadušiti posastna drhal Iredente in Poitalijanstvo, a na drugej strani uborcej Koroškej — kjer je narodna mladež v šolah nemškega duha, — v nevarnosti — postali kedaj žrtve ne-nasitljivega — obolelega Nemšta! — Zabrate nam sorodne traje naum delati je treba zdaj!

Toliko toraj o — »Podružnici sv. Cirila in Metoda.«

Mnogo tvarine ponuja se zadnji čas človeku, ki bi hotel pisati o naših narodno sočilnih zadevah, in ni morda kraj v Slovencih, ki bi bil čist sleherne senčne strani v tem oziru. Pa — tovor, ki bi si veden človek pri tem slikanji naložil, . . . utrudil bi pa ga odveč; ali istina je, da je včasih vendar le treba — greh javno priznati, ker napake, ki so splošnej narodnej stvari pogubonosne, morajo se udušiti, inače poženo iz njih še razne druge korenine, ki se vpletajo mej posamezne človeške družine, srkajoč slastno sok — ne več modernega samoljubja», i. t. d.

Če sem jaz, gosp., urednik, toraj v začetku tega poročila dejal, da je bila letosna pomlad mej drugim tudi za me zanimiva, gotovo mi ne bo let ugovarjalo, vsaj smete zagotovljeni biti, da sem v haš minulej pomlad razne predmete vestno opazoval, različne zadeve pazno sledil, ergo mnogo zanimivega na tem in onem našel, kar se recimo, ne najde vsak poletni čas! Upam, da si bodes polagoma svesti — moje resnicoljubnosti!

Ko sedaj v začetku poletja človek pre-tresa to in ono prikazan, vsljuje se mu nekota sočna: Ta svet je oder, na katerem predstavlja človeštvo zanimivo tragedijo v brezstevilnih prizorih. Tako videti je podoba na vsej zemeljskej krogli, in tako kaže se človeku en miniaturen tu in tam — po večih in manjših krajih, naj so si tu že nasejanj Slovenci ali — Madžari, nezimiši naših slavnih Nemcev, in ne več slavnih Nemškutarjev, ali pa — če vzamemo v poštev še manj slavne vaše Tržaške Lahone in Iredentarje najnovejše facone!

Pa — zapustiva za danes, gospod urednik, to manj važno zadevo in hitiva nazaj k bolj zanimivemu predmetu: Naše narodno socijalno življenje v Ribniškem okraju, osobito v Ribnici, in njega razmere, pa: Raznotere »slike« iz — »navadnega življenja,« — sit verja verbo!

(Konec prih.)

Domače in razne vesti.

Tržaški namestnik g. baron Pretis je odpotoval v sredo iz Gorice v Ausse: Nahrežini so ga pozdravili mnogi viši uradniki iz Trsta.

Odlifikovanje. Cesar je podeli finančnemu svetovalcu Josipu Čermaku o preliku njegove vpokojitve za mnogoletno zvest in izvrstno službovanje naslov in značaj višjega finančnega svetovalca.

Imenovanje. Namestniški koncipient baron H.-H. postal je okrajni komisar in konceptni praktikant Anton Rebek namestniški koncepist.

Tržaško mestno zastopstvo je imelo v četrtek zvečer zopet sejo. Po prečitanju in potrditvi zapisknika zadnje seje je gospod Nihergo župana interpelliral, kaj se je zgodilo z denarjem, ki se je za okoličane po toči poškodovane, nabraj in iz mestne blagajnici dovolil. Župan je odgovoril, da je denar koristinosno nałożil in pri nekej banki in da se v prihodnjem tednu razdell, ker se to dolesj zaradi tega ni moglo zgoditi, ker je bilo treba mnogih pozvedeh pri financi, pri mestnem dacnem uradu itd. Nu, polžev lastnosti ne moremo odrediti mestnemu magistratu, ko gre za poškodovanje slovenske okoličane, eno leto čakati podpore, to je nezaslišano in le v Trstu mogoče. Da je šlo za kaj drugačega, ko bliski bili bittih magistratovi uradniki in ne pozvedali dvanajst mesecev.

Potem je prišlo na vrsto razpisano darilo za najboljšo knjigo o odgoji ljudstva. Predloženih je bilo sedem rokopisov. Dela je presodila posebna komisija v Benetkah — slabo znatenje I alianom, da v Avstriji nemajo sposobnih mož — ter darilo priporočila delu z gesлом »Gospo polo colto patria sicura.« Mestni svet je soglasno ta nasvet sprejel in župan je naznanil, da je pisatelj tega dela tržaški meščan dr. Boccardi. — Potem se je dočelilo jadranskemu naravoznanstvenemu

društven 500 gold. podpore za pet let. — Nadalje se je vzel v znanje ministarski razpis glede odpravljenja nekih knjig iz tržaških ljudskih šol. Napisel se je na predlog šolskega odseka ustanovila nova stopnja za enega učitelja in za tri učiteljice na mestnih ljudskih šolah. — Na to se je pričela tajna seja, v katerej je bilo imenovanih več učiteljev in učiteljic.

Razpisane službe. Pri trgovinskem in pomorskem sodišču v Trstu do 15. julija služba sodnega pristava IX razreda z sedežem v Gorici pri tamošnjem okrožnem sodišču. — Služba kancelista za zemljiske knjige pri okrajnem sodišču v Poreču, prošnje je vložiti do 12. julija pri načelniku okrožnega sodišča v Rovinji. — Služba služabnika pri okrožnem sodišču v Rovinji s plačem 300 gld. in 25% doklado in opravo; nizjih častnikov z spricali imajo prednost; prošnje se imajo vložiti do 1. avgusta pri okrožnem sodišču v Rovinji.

V zdravstveni svet za Primorsko

so bili imenovani od deželnega odbora v Trstu dr. Mozes Luzzatto in dr. Evgen Morpurgo, od deželnega odbora v Gorici dr. Josip Maurovich in od isterskega deželnega odbora dr. Peter Milivoj.

Tržaške novosti:

Kolera. Naši čitatelji so morda uže strahu počuli pred to beseduo, ker jo vidijo tokrat ponavljano v tem listu. Marsikdo tudi še pomni kolere, ki je pred leti tu razgrajala in strahom misli na njo, pričakujoč jo tudi sedaj. Ali vendar se nam ne zdi umestno, da kdo strahu trepetja pred njo, kakor pred najhujšo sovražnico človeškega življenja. Kar ljudstvo najbolj z strahom navdaja, to je, da se redko reši, kogar je napadla. Boji se jo ljudstvo zato, ker vsa zdravniška sredstva nič ne izdajo in večkrat celo ljudem na oni svet pomagajo. Gotovo uspešnega zaravila proti koleri ni še iznajdenega in vsi Kochi in drugi zdravniki, ko so to bolezen študirali, niso prišli dalje, nego do onih ne-srečnih bacilov, mikrobov in do enakih z grškimi imeni klicanih živali. Ti bacili razkropili so se po vseh razsvetljenih in nerazsvetljenih časnikih, kojih vsak je vedel kaj različnega o njih povedati — koliko se jih nabaja v žlici vode, koliko v človeškem blatu, koliko v morju, v sacju, v ribah itd. — nobeden pa ni še naznani zdravila, ki bi človeku po bacilih ali koleri napadenemu pomagalo. Ne ve se celo, je li kolera nalezljiva bolezen ali ne. In vendar se še dandanes zaukazijo kvartante in ustanovljajo posebne bolnišnice za boleze za kolero; prepoveduje se in krči prodajanje sadja in zelenjadi, pravi se celo, da je i morje sredstvo, ki kolera pospešuje in mislijo se je zadnjič v Trstu da so kolero nalezle v morju one osebe, ki so za njio umrle, ker so se v morju kopale. Ako bi sama morska voda pospeševala kolero, potem bi ne bilo treba nobene kvarantene, kajti morje bi pač razneslo kolero pred parniki in ladijami.

Ljudstvo tedaj ne zaupa zdravnikom v tej nevarnej bolezni tudi radi čudnega in večkrat krutega ravnanja z bolniki. Da, ono pravi celo, da zdravniki po koleri napadene more. — Ko je zadnjič ona Belišča za kolero zbolelo, odnesli so jo še precej neusmiljeno strani položivi jo v nosilnico, ki je kakor kuga po kloru smrdela. Uboga žena je skoraj moralna umrli zadušena, a ne za kolero! Tako počenjanje so obsojali tudi drugi tukačnji listovi. Mi sicer ne verujemo, da bi zdravniška pomoč nič ne izdala, ali vendar bi bilo treba nekoliko več človekoljubja in usmiljenje pri ravnanju z kolerozni. Zdravniki se uče in poskušajo razne pomočke in se trudijo, da iznajdejo kakega, ki bi bil uspešen proti koleri, če niso do takega še prišli, ni njih krivda.

Ne verujemo pa, da bi bili tržaški zdravniki in previdnost mestnega magistrata pred kolero obvarovali, čeprav tukačnji lahonški časopisi v čezmern v sestro trobojo, da je zasluga zdravnikov in skrb mestnih očetov Trst kolere obvarovala. To je lahonško maslo, s katerimi se mestni očetji volilcem priporočajo, naj bi jih tudi v prihodnje v mestni svet volili. In če skrbe, skibe z občinskim denarjem ter združijo s tem še posebne namene — pomagati svojim privežencem in lahonškim časopisom.

Od neke strani smo dobili ta le majhen dopis o koleri, katerega prijavimo, ker je v njem nekoliko domaćih sredstev proti teji bolezni:

Ker si zdravniki uže toliko glavo bilo proti tej strašanski koleri in vendar brezvpešno, ne morem si kaj, da ne bi pisal tudi jaz par vrstic o tej zadevi, kajti tudi proti teji pošasti mora biti kakšen lek, ali zdravniki, mislim, da so predaleč zašli, da bi ga mogli najti.

Pred dvema letoma sem obiskal Dalmacijo in se je mnogo govorilo o tej bolezni, ker takrat je razsajala po Francoskem, stanoval sem v Lezini pri nekej vodovi, le ta mi je pravila, da pred tridevimi leti je tudi po Dalmaciji strašansko razsajala ta grozna bolezen in tudi v Lezini ni bilo hiše, da ne bi imeli kakšno žrtev, v mnogo hišah so ljudje popolnomo izumrli.

Izpred sodnije. Anton Regent,

26-letni čevljar iz Kontovelja je bil te dni obsojen na 1 in pol leta težke ječe, ker

Omenjena vdova pa je imela 5 otrok in ni eden ni zbolel, toraj je bila naj srečnejša v vsem mestu; kako je pa ravnala omenjena ženska, da je bila tako srečna: beli kruh je razrezala v tanke kose ter spekla na žravici, potem ga pomazala z česnom, oljem in črnim vinom polila in takšnega je jedla vsa družina, ali v blatu je opazovala, da je vse mrzelo majhnih črvcev. — 1864. leta je pravil belolasni lastnik neke ladije, de je bil po mestih, kjer so razsajale naj strašnejše kužne bolezni, ali on je vselej zdrave pote odnesel, omenjeni je vsako jutro pojedel komadičesna v vrh zlič glazek dobrega žganja, zagotavljal je, da kdor se po njem ravnava, nič mu bati, da se ga prime kakšna kužna bolezen, hodi si še tako nevarna.

Od nekega kmeta sem slišal: ako kdo za kolero zbole, nuj se mu dene pod glavo svežega lipovega perja in rešen bo, le nekoliko glava ga bode bolela.

Na Tiroškem v Bolzanu je nek zdravnik svetoval vsem bolnikom za kolero, da morajo več ko mogoče mrzle vode piti in s tem skoraj vse ozdravil, menj tem ko so drugi zdravniki ostro prepovedali mrzlo vodo piti.

Še imam mnogo receptov za druge bolezni, ali mi manjka zdravniškega diploma, zatoraj tudi ne jamčim za uspeh.

Z spoštovanjem Ljudoljub.

Kolera v Trstu. V sredoje zbolelo 15letna dekla Marija Gorjanec v Škorkljina koleri in je v četrtek uže umrla; ali zdravniki niso našli kolere, ampak le prisad v čevih. Včeraj zjutraj je neka voda Fon mati 6. otrok, pustila doma 7letnega dečka Alojzija, da varje dva še manjša otroka. Ko se vrne vdova domu, najde malega Alojzija, da se zviva na tleh in toži, da ga strašno boli v trebuhi. Uboga vdova je precej klicala pomoč, toda vse zaston, Lojzek je v parurah v strašnih bolečinah umrl in odnesli so ga na pokogalšče. Pravijo, da je umrl za kolero. O drugih slučajih se ne sliši.

Nove defravdacije. Mi vedno trdim, da se bode v lahonških društvin in uradnih pojavitvah celo egrešta sleparji, in kako smo mi prav imeli, pokazalo se je zadnje pri »Operaji«, ali ni zadost na tem, zvedelo se je te dni tudi še za drugo defravdacijo v permanentnej razstavi (esposizione permanente), ki je po nekakem otročišču očetov, kateri pri operaci nose veliki zvonec. Ta razstava je bila mrtvo rojeno dete, to smo jej mi rekli pri težkem portretu, ko smo zvedeli, da je bode kumovali glasoviti Raskovič. — No v tej razstavi je imela tudi cikorija svoj glavni stan, adjutant sgor Poldota bil je vravnik v tej razstavi in je tam okolo sebe zbiral vse izdajice, ki so se prodali cikoriji. Dela na ta razstava imela skoraj nič, le male svote so tam črkulirale, in vendar se sliši, da manjka 700 gld. Ako pri tako majhnem prometu manjka toliko denarja, reči se mora, da ima lahonška in cikorjaška garda uprav manj za defravdacije. No, cikorija, to so Tvoje lavorike!

All se je iz onih 700 gld. tudi delala cikorija — tega ne znamo še prav gotovo, ali to je gotovo, da se za cikorijo navadno ne gleda natanko, kje si jemlje material.

Permanentna razstava neha uže koncem decembra in uže nje ustanova kaže, da so v Trstu jako plitve glave, kajti vsak pametni človek je moral videti in vedeti, da Trst nema nobene obrtni in kder take ni, čemu permanentno razstavo in v rokah Raskoviča!

Rudečkarji pa bi morali uže vendar enkrat prevideti, da njihova politika in blagost Trstu ne rasteti na enem in istem deblu.

Vidi se, kakor bi bila resnica, da vjada pušča te ljudi, da sami sebe uganobé — ali Trst?

Potrebna prepoved. Policijsko vodstvo je prepovedalo za letos »sagre« v tržaški okolici. — Ta prepoved je opravičena v nevarnosti zaradi kolere.

Nesreča 62letni čevljar Ivan Fratnik iz Mirnega pri Gorici se je v sredo pred javnim vrtom zgrudil na tla, v nezavesti so ga morali prenesti v bolnico, koer se leži bolan.

Na Loydovem parniku Berenice je včeraj ponesrečil 28letni mornar Jakob Krasič iz Kotora, zgubil je obe nogi, in leži zdaj v smrtni nevarnosti v bolnici. — Okoličanco Marijo Batič je v Rocou nek pes tako močno vgriznol v stegno, da se je morala iti zdraviti v bolnico.

Policijsko. V sv. Andreju ima Tramvay majhen prostorček za konje, ki je pokrit z neko nepremočljivo plahlo; tudi to so neznani tatovi predsinčno ukradli. 27letno havzirarco Kristino N. iz Kopra so zaprli zaradi tatvne izvršene uže v lebrivarju. — 10letni Alojzij S. je ukral v nekej prodajalnici v ulici Gustinelli nekoliko mijila, nek stražnik ga je videl, aretriral in peljal staršem na dom, da ga našeškajo. — Zaradi pohajanja po Trstu so zaprli 27letnega Ivana G. iz Vertoibra in 18letnega Matija Z. Materije, potem še par tržaških pohajalcev in tri vlačuge.

Izpred sodnije. Anton Regent, 26-letni čevljar iz Kontovelja je bil te dni obsojen na 1 in pol leta težke ječe, ker

je raznim sovačanom ukradel blaga do blizu 100 gld.

V morske kopelji v Grad se je v sredo z Dunajem odpeljalo 60 skrofuzognih otrok.

Toča v Dalmaciji. Minoli teden padla je v okolici Zadra debela toča. Poklestila je osobito občino Ulijan kjer je uničila ves pridelek. Tudi v več drugih krajih je naredila ogromne škode. Kakor se vidi tepe ta šiba božja tudi letos po več krajih ter uničuje ubogemu kmetu težko pričakovani pridelek. Okolo Trsta je lani vse poklestila. Bog daj, da bi nam vsaj letos prizanesla. Grozje v okolici prav lepo kaže navzlic toči, ki je lansko leto mladje zeli poškodovala.

Kolera v Italiji je začela hujše razsajati. Zadnji dan meseca junija je v Brindisi zbolelo 20, umrlo 9 osob, Oria zbolelo 9, umrli 3, Erebie zbolelo 8, San Vito zbolelo 18, umrlo 11, Francavilla zbolelo 53, umrlo 17, Garovigno umrli 1, Latiano zbolelo 100, umrlo 21, Benetke zboleli 3, umrli 1, Codigoro zbolelo 11, umrli 2. Trdi se tudi, da se je v Tulon zopet iz Tonkina zanesla azijska kolera.

Velika nesreča na železnicu. Brzovlak iz Stuttgarta v Berlin je 1. t. m. popoludne pri Würzburgu trčil v vlak, ki je bil na poti iz Schweinfurtu. Razdrobljen je bilo pet vozov poslednjega vlaka, mnogo ljudi je bilo usmrtenih in ranjenih.

Postano.')

